

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοον κι' είκοσόν μετρούντες χρόνον
έδρευόμεν'στην γήν τών Παρθενώνων.

Έτος χίλια δώδεκα κι' ένακόσ' άκόμα,
δλοι τήν Άνόρθωσι θάχουνε'στό στόμα.

Πέμπτη του Σεπτεμβρίου και δεκάτη,
κι' ένοπλα συνταράσσονται τά κράτη.

Χίλια κι' είκοσιπέντε και διακόσα,
και ξίφος άκονίζεται και γλώσσα.

Τών όρων μας μεταβολή ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί— άπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο— ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μόνο
Για τά ξένα όμως μέρη— δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και ί σ τ ό χ έ ρ ι

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εύμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σοματα ερωμού άνελλιπή
μέ τήν άνάλογον τιμήν, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θα πληρώση δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Τής Σημαίας κι' άλλη προσβολή μεγάλη.

Τά πελοπόννησκα και πάλι τήν γαλάζια τήν κτυπούν,
κι' οι προστάται σιωπούν.
Μά παράπονο κανένας σέ κανένα μήν είπή
και για τούτη τήν ντροπή.

Όχι κάτω τά κεφάλια,
μη σέ ξένους παρακάλλω,
μη και τώρα τεμναδες
στου Μωχάμετ τούς φονιάδες.

Μοναχοί σας δίχως λέξι καταπίνετε χολασι
και για τούταις της καινούριας της Σημαίας προσβολασι.
Κι' έν για κάποιο σύμβολο σας τό πανί της προσκυνάτε
τό κουρέλιασμα μονάχα του συμβόλου μήν ξεχνάτε.

Έξέγερσις Σαμιών ύπερ των προνομίων.

Φ.— Φεύγω, Περικλή, σ'τή Σάμο...
Π.— Τι νά κάμερ;
Φ.— Τι νά κάμω;
Και λοιπόν δέν ξέρεις, βρωδι,
πώς σηκώθηκαν στο πόδι
κι' οι Σαμιώταις πέρα πέρα.

Και κτυπούνε' στα καλά
τόν Στρατό τόν Τουρκαλά
και του πέρουν τόν άερα;

Τους Σαμιούς χαιρετώ
κι' ήθελα νά τούς συνδράμω...

Περικλή, σέ παραιτώ
και τό στρίβω για τήν Σάμο.

Τό ποδάρι της πατεί
και προνομία ζητεί,
σφραγισμένα με σφραγίδα των μεγάλων προστατών,
όπου μόνον τόνομά των προκαλεί τόν έμετόν.

Υπό σκήπτρα σκύλων ξένων
χρόνους μάρτυρει και ρέβει,
και προνομία γυρδει
συνθηκών έγγυημένα.

Και φρικτοί κατακτιταί
και προστάτ' έγγυηται
της φωνά' ουσι' αίντε χάσου
μ' όλα τά προνομιά σου.

Όσο ζή και δρξ και πάσχει' στον πλανήτη άνθρωπότις
δέν μπορεί ποτέ νά γίνει Μουσουλμάνος κι' αδελφότης.
Όπου Μωχάμετ Προφήτης και βρακι της Φατουμαζι,
γέλα την Ισονομίαν,
γέλα την Ισοτιμίαν,
και μήν παύρς με τυράννους στυγερούς νά πολεμείς.

Ό Σοφφούλης ό Σαμζώτης δ' έγινε πολεμάρχος πρώτης.

Φ.— Φεύγω τώρα για τήν Σάμο...
Περικλή, σέ παραιτώ

νά κυλέσαι πάντα χάμω
σάν σκουλήκι κι' έρπετο.

Πάω πάω νά συνδράμω τούς γενναίους μαχομένους...
τὸν θυμάσαι τὸν Σοφρούλη, ποὺ σὲ χρόνους περασμένους
'παίξαμε μαζί του μάου, κι' έπενούσαμε 'στό σπῆτι
τάλημόνινα τὰ βράδια,
κι' έκανε κι' έκείνος χάρδια
εἰς τὸν Γκιούλ τὸν μακαρίτη;

Τὸν θυμάσαι, δρέ βουδάλι,
ποὺ μ' αὐτὸν χωρὶς παράδες
μὰ βραδεία τὸ Καρλαβάσι,
'θῆγαμε και μασκαράδες;

Τὸν θυμάσαι, ποὺ μάς ἦτο σὲ παιχινίδια συνεργός,
κι' έφυγ' έπειτα 'στὴ Σάμο κι' έγινε Πρωθυπουργός;
Τὸν θυμάσαι, ποὺ κι' έκει πιάστηκε μὲ τὸν Κοπάση
καὶ σὲ θάνατον αὐτὸς τὸν έδικασε μετ' ἄλλων,
καὶ τὸν ἴσαμε ξανά 'στὴν Ἀθήνα νά κοπιάζη
καὶ νά φεύγη τὴν ὀργὴν αἰμοδῶρον Καρινθάλων;

Τὸν θυμάσαι, Περικλέτο, ποὺ σ' εὐώρησε Παρθενώνα
καὶ γεροντικὸ κουφάρι,
κι' έπαίξε μαζί μας πύκερ και τὸν πεσοῦνὸ χεμῶνα,
κι' ἤθελε νά μάς μπλοφάρρη;

Π.— Τὸν θυμοῦμαι και πολὺ,
κι' ἀνημῆνσις προκαλεῖ
τόνομά του, Φασουλή.

Φ.— Ἐίλοιπὸν αὐτὸς ὁ δλιάμης
εἶναι τώρα καπετάνος,
ποὺ τὸν τρέμει κι' ὁ Σουλτάνος
κι' αἱ προστάτιδες Δυνάμεις.

Π.— Τί μοῦ λές, ἀγαπητέ;
Φ.— Τὸ περιμένεις ποτέ
πῶς θά γίνη κι' ὁ Σοφρούλης, ὁ δεινὸς ποκεριστὸς,
φοβερός πολεμιστὴς;

Π.— Δὲν ἐπίστευα κι' ἐγὼ
πῶς θά ψάλλ' ὄπλαρχηγὸ
τὸν Σοφρούλη τὸν καυμένο
καὶ τὸν ἐπικηρυγμένο.

Φ.— Ἐπερίμενες, μωρὲ
πρωτοδλάκα μὲ πατέντα,
πῶς θ' ἀφήση και τὴν κέντα
καὶ τὸ φούλ και τὸ καρρέ,
καὶ θά πάρη τὸ τουφεκί
κι' ἀντιμέτωπος θά στέη
σ' Εὐρωπαϊοὺς κηδεμόνας
καὶ σὲ Τούρκους Ἠγεμόνας;

Π.— Τί παράξενα συμβαίνουν εἰς τὸν κόσμον, ἀδελφέ μου,
ένος πρὶν ἀρχαιολόγος ἐπὶ κεφαλῆς πολέμου.

Φ.— Περικλέτο μπιγοχάρτη,
'πήγε μὲς 'στὴν Ἰκαριά,
καὶ μαζί μ' αὐτὸν ἀστράφτει
Κρητικὴ παλληκαριά.

Νά και θρόικα Κρητικὴ
μὲ τούς μαχητὰς ἐκεῖ,
κι' ὁ Σοφρούλης μὲ Σαμῳάταις και μὲ Κρητικούς ἀντάμα
παίζει τώρα μέγα δράμα.

Ἐκδικεῖται: τόσαις πίκραις και φαμάκια τοῦ Κοπάση
μὲ τουφεκί μὲ σπαθί,
καὶ χυμᾶ 'στό Καρλοβάσι,
καὶ χυμᾶ και 'στό Βαθύ.

Και μὲ Κρήτας και Σαμῳούς
πέρνει σβάρνα τούς δημίους,
Περικλέτο μου μπουρμά.

Δίνει δυνατὴ σπαλιόρα
καὶ μ' ἐρ' ἔπλου λόγγην τώρα
κατὰ Τούρκων ἐξορμά.

Τούτος ὑπὲρ προνομίον
ἀλαλάζει τὸν Σαμῳόν,
τούτος στέλλει κι' οὐλτιμάτομ με Σαμῳώτικο μπουρί
'στὴς Τουρκίας τὸν Ἠγεμόνα, τὸν ἐρέντη Βεγλερῆ.

Παραγγελίαις τοῦ Φασουλή 'στὸν σύντροφό του τὸν προσφιλέ.

Φ.— Εἶφος ζῶσε μου 'στὴ μέση
κι' ἔλα, φίλε μου, και σύ...
δὲν εἰςέσεις πῶς μ' ἀρέσει
τὸ Σαμῳώτικο κρασί.

Πρὸς ἀγῶνα σπεύδω νέον,
καὶ κρασί ρουφῶ τῆς Σάμου
'στὴν ὑγεία τὸν Ἀθηναίων,
ποὺ τούς ἔχω σάν χρυσά μου.

Φεύγω φεύγω...

Π.— Ποῦ θά πάς;
Φ.— Σὲ πολέμων ἀστράπας.

Κι' ἂν τὸ καζὶ δὲν τελειώση και τοῦ Γάλλου τοῦ Ζενέν,
ποὺ κι' ἔμας ἐδῶ παρᾶττει
καὶ τὰ γείτονα τὰ κράτη,
καὶ τὸν κάθε κουνενί.

Κι' ἂν γι' αὐτὸ, τεμπελχανᾶ,
γίνεται φιλή κουβέντα,
κι' εἶναι λίαν πιθανὰ
κι' ἄλλα προνοουσιαιμένα.

Κι' ἂν γενῆ κακὸ μεγάλο,
κι' ἂν τὸν πιάση και τὸν Γάλλο
τὸ Φραντζέζικο μπουρί.

Κι' ἂν καιρὸν δὲν κατατρίψη
κι' ἄλλ' Γαλλικὰ τὸ στρίψη
μὰ και δρῶ γιὰ τὸ Παρί.

Κι' ἂν οἱ Γάλλ' οἱ προσφιλεῖς
δλῆς τῆς Ἀποστολῆς
δὲν' μπορούν νά συμφωνήσου μὲ τὰ νέα καθεστῶτα
καὶ μὲ τὰ δικά μας χῶντα.